

Sygnatura akt VI Ka 275/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **20 sierpnia 2020** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Dariusz Prażmowski

Protokolant Aleksandra Pawłowska

po rozpoznaniu w dniu 11 sierpnia 2020 r.

przy udziale Grzegorza Popławskiego Prokuratora Prokuratury Rejonowej w T. oraz B. D. przedstawiciela (...)Urzędu Celno-Skarbowego w K.

sprawy **Z. M.** ur. (...) w T.

syna S. i T.

oskarżonego z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 61 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks przy zast. art. 7 § 1 kks

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 9 grudnia 2019 r. sygnatura akt II K 1034/17

na mocy art. 437 § 1 kp, art. 636 § 1 kp w zw. z art. 113 kks

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

2. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 20 zł (dwadzieścia złotych) oraz obciąża oskarżonego opłatą w kwocie 2.000 zł (dwa tysiące złotych).

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 275/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1.CZĘŚĆ WSTĘPNA			

<p>0.1.Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>Wyrok Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 9 grudnia 2019 r. sygn. II K 1034/17</p>	
<p>0.1.Podmiot wnoszący apelację</p>	
<p># oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># oskarżyciel posiłkowy</p>	
<p># oskarżyciel prywatny</p>	
<p># obrońca</p>	
<p># oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># inny</p>	
<p>0.1.Granice zaskarżenia</p>	
<p>0.0.1.Kierunek i zakres zaskarżenia</p>	

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
o.o.1.Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć		

	wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
0.1.Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
1.Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.1.Ustalenie faktów				

<i>o.o.1.Fakty uznane za udowodnione</i>				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
<i>o.o.1.Fakty uznane za nieudowodnione</i>				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
<i>o.1.Ocena dowodów</i>				
<i>o.o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów</i>				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
<i>o.o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>				

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		
1.STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków				
Lp.	Zarzut			
3.1.	<p>Obraza przepisów postępowania a to art. 7 k.p.k. w zw. z art. 113 k.k.s. przez:</p> <ul style="list-style-type: none"> - nieuwzględnienie wyjaśnień oskarżonego który potwierdził fakt wykonania na rzecz kontrahentów prac oraz potwierdził wykonanie prac przez M. O., - przez bezkrytyczne przyjęcie ustaleń wynikających z protokołu kontroli podatkowej, - dowolną ocenę dowodów a to zeznań kontrahentów firmy oskarżonego i faktur VAT wystawionych na rzecz tych kontrahentów, przez ich nieuwzględnienie mimo że kontrahenci ci 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

	<p>potwierdzili fakt wykonana przez oskarżonego zleconych prac,</p> <p>Obraza przepisów postępowania a to art. 5 § 2 k.p.k. w zw. z art. 113 k.k.s. przez rozstrzygnięcie wątpliwości co do firmy (...) na niekorzyść oskarżonego.</p> <p>Obraza przepisów postępowania a to art. 410 k.p.k. w zw. z art. 113 k.k.s. przez uwzględnienie w podstawie wyroku znamienia czynu zabronionego w postaci umyślności określonego w art. 56 § 1 k.k.s. podczas gdy zamiar nie został w żaden sposób udowodniony.</p> <p>Obraza przepisów postępowania a to art. 413 § 1 pkt 4 k.p.k. w zw. z art. 413 § 2 k.p.k. w zw. z art. 113 k.k.s. przez oparcie orzeczenia na treści czynu zarzucanego aktem oskarżenia bez wskazania jakie dokładnie znamion czynu zabronionego zostały mu udowodnione.</p>			
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo				

zasadny albo niezasadny		
<p>Apelacja obrońcy oskarżonego ma charakter wybitnie postulatywny, wskazując wyłącznie na wyjaśnienia oskarżonego oraz treść relacji korzystnych dla niego jako materiał na którym oprzeć winien się Sąd, zarazem negując w całości pozostałe dowody. Właśnie ta argumentacja, odnosząca się jedynie do części materiału dowodowego spowodowała uznanie apelacji za niezasadną.</p> <p>Podkreślić należy, iż kwestionując prawidłowość oceny dokonanej przez Sąd I instancji, apelacja nie określa jednak w czym uchybić miał on przy ocenie zebranych dowodów zasadam logiki i doświadczenia życiowego oraz wiedzy, wskazując jedynie postulatywnie, iż ocena ta powinna być inna. Szczególnie widoczne jest to przy zarzutach dotyczących firmy (...), gdyż</p>		

oczywistym jest przy zastosowaniu zasad doświadczenia i logiki iż niemożliwym było wykonywanie przez firmę tę szeregu zleceń, w sytuacji gdy nie zatrudniała ona żadnych pracowników na stałe i nie dysponowała żadnym sprzętem umożliwiającym wykonanie prac budowlanych czy ziemnych, zaś nie sposób przyjąć - mając nawet podstawowe doświadczenie życiowe - iż firma ta pożyczała wszelkie maszyny i narzędzia na zasadach koleżeńskich i tak właśnie prowadziła działalność.

Kwestie te były przedmiotem szczegółowego rozważania Sądu I instancji, zaś wywiedziona apelacja w tym zakresie nie odnosi się do prezentowanej w uzasadnieniu wyroku argumentacji, lecz daje wyłącznie wyraz przekonaniu, iż ocena dowodów w niniejszej sprawie

powinna być zgola odmienna.

Wypada podkreślić, iż obowiązkiem Sądu meriti było rozstrzygnięcie kwestii winy oskarżonego nie tylko w oparciu o dowody wymienione w apelacji, korzystne dla oskarżonego, lecz w oparciu o całość materiału dowodowego – zgodnie z treścią art. 7 k.p.k., na który powołuje się również skarżący.

Podkreślenia także wymaga, iż nie ma reguły dowodowej która nakazywałaby uwzględnienie tylko relacji korzystnych dla oskarżonego.

Oczywistym jest iż kontrahenci oskarżonego którzy korzystali z wystawionych przez firmę oskarżonego faktur VAT byli zainteresowani w przedstawianiu w swych relacjach prawdziwości transakcji gospodarczych, tym bardziej, iż tym zakresie toczyły się postępowania podatkowe z niekorzystnym koniec końców dla nich wynikiem.

Nie można jednak w żaden sposób oczekiwać, iż takie relacje będą przyjmowane jako wiarygodne gdy są one ewidentnie lakoniczne, wręcz sprowadzające się do głośłownego potwierdzenia wykonania usług przez firmę oskarżonego, gdy toczące się postępowania podatkowe wykazały nieprawdziwość tych twierdzeń. Fakt iż skarżący kontestuje ustalenia postępowania podatkowego w trakcie którego oskarżony nie uzyskał korzystnego dla siebie rozstrzygnięcia w sferze rozliczeń podatkowych nie oznacza, iż Sąd jest związany takim stanowiskiem skarżącego i ma wnioski postępowania w tym zakresie pomijać.

Ocena dowodowego przez Sąd nie wykazuje błędów logicznych i nie wykracza poza ramy swobodnej oceny dowodów. Sąd I instancji właściwie, logicznie i szeroko uzasadnił swe stanowisko, zaś prawidłowość

rozumowania i
podniesione
argumenty nie
budzą zastrzeżeń
w najmniejszym
zakresie. Nie ma
żadnej reguły
dowodowej, która
nakazywałaby
uwzględnienie tylko
relacji korzystnych
dla oskarżonego
czy traktowanie
wyjaśnień
oskarżonego jako
podstawowego
źródła ustaleń
faktycznych.
Swobodna ocena
dowodów jako jedna
z naczelných zasad
prawa procesowego
nakazuje, aby Sąd
orzekający oceniał
znaczenie, moc i
wiarygodność
materiału
dowodowego w
sprawie na
podstawie
wewnętrznego
przekonania z
uwzględnieniem
wskazań wiedzy
oraz doświadczenia
życiowego, przy
czym obowiązująca
procedura karna nie
przewiduje zasady
wartościowania
dowodów ani też
prymatu dowodów
korzystnych dla
oskarżonego nad
dowodami
przemawiającymi na
jego niekorzyść. W
tym zakresie ciężar
spoczywa właśnie na
dyrektywie zawartej

w przepisie art. 7 k.p.k., która określa reguły obowiązujące przy dokonywaniu oceny dowodów i przyjmowania ich za podstawę dokonywanych ustaleń (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 marca 1997r. sygnatura akt II KKN 159/96; Prok. i Pr. 1998/2/7).

Nie może być mowy o naruszeniu normy art. 5 § 2 k.p.k. gdy Sąd meriti nie powziął żadnych wątpliwości co do oceny faktów związanych z działalnością firmy (...).

Nietrafne są zarzuty w zakresie jakoby błędnego ustalenia zamiaru z jakim działał oskarżony i braku wskazania wypełnienia przez niego znamion przypisanego mu przestępstwa. W pierwszym zakresie trafnie wskazano na stan świadomości oskarżonego które nie mógł przecież myśleć, iż składane deklaracje i wystawiane faktury są tylko nierzetelne czy błędne, gdy nie dokumentowały one rzeczywistych zdarzeń gospodarczych.

Także opis czynu w wyroku, aczkolwiek bardzo obszerny i niekonieczne najbardziej przejrzysty, bynajmniej nie pomija znamion przypisanego oskarżonemu przestępstwa i w tym zakresie nie doszło do obrazy przepisów postępowania.

W tej sytuacji wypada skonstatować, iż wywiedziona w tym zakresie apelacja obrońcy oskarżonego stanowi dowolną polemikę z argumentami zawartymi w pisemnych motywach wyroku, a Sąd I instancji w sposób wnikliwy i wszechstronny rozważył wszystkie dowody i okoliczności ujawnione w toku rozprawy, zaś na ich podstawie poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, nadto swe stanowisko właściwie i szeroko umotywował.

Wniosek

O uniewinnienie oskarżonego.

zasadny

częściowo zasadny

	# niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Brak podstaw do stwierdzenia błędnej oceny dowodów zatem ustalenia faktyczne oparte na dowodach wskazanych w uzasadnieniu wyroku należy uznać za trafne.			
3.2.	Błąd w ustaleniach faktycznych przez ustalenie, iż oskarżony podał w fakturach VAT za miesiące wrzesień – grudzień 2011 r. nieprawdę, że wystawił na rzecz swoich kontrahentów fikcyjne faktury oraz że takimi fakturami się posłużył w zakresie firmy (...) oraz błędne ustalenie iż działał z zamiarem popełnienia czynu zabronionego.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			

Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku byłby słuszny jedynie wtedy, gdyby Sąd I instancji oparł wyrok swój na faktach nie znajdujących potwierdzenia w wynikach przeprowadzonego postępowania dowodowego albo też z prawidłowo ustalonych faktów tych wyprowadziłby wnioski niezgodne z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniem wiedzy lub doświadczenia życiowego.

Zgodnie z utrwaloną linią orzecznictwa zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku nie może sprowadzać się do samej tylko odmiennej oceny materiału dowodowego, lecz powinien polegać na wykazaniu, jakich uchybień w świetle wskazań wiedzy oraz doświadczenia życiowego dopuścił się sąd I instancji w dokonanej ocenie

materiału dowodowego. Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych jest tylko wówczas słuszny, gdy zasadność ocen i wniosków wyprowadzonych przez sąd orzekający nie odpowiada prawidłowości logicznego rozumowania, a stawiając zarzut ten należy wykazać jakich konkretnych uchybień w zakresie logicznego rozumowania dopuścił się Sąd I instancji (tak wyrok Sądu Najwyższego z 22 stycznia 1975 r., sygn. I KR 197/74 - OSNKW 1975/5/58; wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 6 lipca 1995 r., sygn. II AKr 182/95 - Prok. i Pr. 1996/2-3/24; wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 5 czerwca 1992 r., sygn. II AKr 116/92 - KZS 1992/3-9/129).

Kwestia działania oskarżonego z zamiarem umyślnym nie budzi wątpliwości Sądu Okręgowego bowiem nie sposób przyjąć, iż oskarżony nie wiedział że jakoby wykonywane przez firmę (...)

prace nie były wykonywane przez osoby w jakikolwiek sposób związane z tą firmą, skoro nie prowadziła ona działalności, nie zatrudniała pracowników oraz nie posiadała żadnego sprzętu budowlanego. Skoro zaś miał oskarżony sprzedawać usługi tejże firmy to nie sposób uznawać że nie orientował się że nie istnieje żaden przedmiot sprzedaży bowiem usługi przez tę firmę nie są wykonywane, a co za tym idzie i dalej wystawiane przez oskarżonego faktury VAT nie odzwierciedlają faktycznych zdarzeń gospodarczych.

Konstatacja taka jest zasadna bowiem oskarżony nie nabył usług od firmy (...), nie znalazły potwierdzenia w jakichkolwiek dokumentach wskazania by usługi takie sam wykonał skoro również jego firma nie dysponowała pracownikami i sprzętem, zatem nie mógł zbyć tych usług na rzecz swoich kontrahentów, zaś świadomość tych faktów oskarżony musiał przecież

<p>posiadać, zaś trudno przyjąć iżby nieumyślnie wystawiał faktury co do usług których nie wykonywał ani on ani firma (...).</p> <p>W niniejszej sprawie argumentacja obrońcy oskarżonego nie wykazała istnienia mankamentów rozumowania Sądu I instancji które mogłyby skutkować uznaniem trafności stawianych zarzutów.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O uniewinnienie oskarżonego.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Przeprowadzona kontrola postępowania nie dała podstaw do stwierdzenia wadliwości ustaleń faktycznych oraz błędnej oceny dowodów. Brak podstaw do uwzględnienia wniosku bowiem nie zachodzą przesłanki</p>			

<p>błędnej oceny dowodów i brak mankamentów rozumowania Sądu I instancji które mogłyby skutkować uznaniem trafności stawianych zarzutów co prowadzi do niezasadności wniosku.</p>			
<p>1.OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>			
<p>4.1.</p>	<p>W sprawie nie ujawniły się okoliczności które poza granicami zaskarżenia i podniesionych zarzutów wymagałyby uwzględnienia z urzędu.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>			
<p>1.ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>			
<p>0.1.Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>		

<p>Wyrok Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 9 grudnia 2019 r. sygn. II K 1034/17</p>		
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>Ocena całości materiału dowodowego dokonana przez Sąd I instancji, poparta zasadami logiki i doświadczenia życiowego, uznana musi być za trafną i prowadzącą do poczynienia ustaleń faktycznych które zostały uznane za trafne. Sąd I instancji właściwie wskazał na jakich dowodach oparł się czyniąc określone ustalenia faktyczne oraz przytoczył argumenty, którymi kierował się przy ocenie poszczególnych dowodów. W realiach niniejszej sprawy konfrontując ustalenia faktycznie z przeprowadzonymi dowodami trzeba stwierdzić, że dokonana przez Sąd I instancji rekonstrukcja zdarzeń i okoliczności przestępstwa nie wykazuje błędów</p>		

<p>i jest zgodna z przeprowadzonymi dowodami, którym Sąd dał wiarę i na których rozważania swe oparł.</p> <p>Brak także podstaw do kwestionowania orzeczenia w zakresie kary. Sąd I instancji wymierzając karę uwzględnił wszystkie okoliczności wiążące się z poszczególnymi ustawowymi dyrektywami i wskaźnikami jej wymiaru.</p> <p>Wymierzona kara wypełnia wymogi prewencji ogólnej i spełnia swoje cele w zakresie społecznego oddziaływania, uwzględniając wszelkie okoliczności mające wpływ na wymiar kary, jest adekwatna do stopnia zawinienia i wykazanego natężenia złej woli.</p>		
<p>0.1.Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>		

0.1.Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.0.1.Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			

0.0.1.Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
0.1.Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
1.Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
Punkt 2	O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono po myśli art. 636 § 1 k.p.k., obciążając nimi oskarżonego z uwagi na zakres wywiedzionej apelacji.		
1.PODPIS			

0.1.Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		

Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 9 grudnia 2019 r. sygn. II K 1034/17		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej		

	orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana